

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 45

เรื่อง ทักษะในการแก้ปัญหา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และแสดงออกด้วยใจที่เมตตา
ตัวชี้วัด:	แสดงออกถึงการเข้ากับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สาระการเรียนรู้:	การเจรจาต่อรอง: การบรรลุซึ่งความพึงพอใจของทั้งสองฝ่ายในการแก้ไขความขัดแย้ง โดยการพูดถึงสิ่งที่จำเป็นทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มอายุ:	6-8 ปี
หัวข้อหลัก:	การเตรียมตัวเพื่อการเป็นผู้นำ
บทเรียน:	ทักษะในการแก้ปัญหา
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถพูดอย่างน้อยสามทักษะในการแก้ปัญหามีประสิทธิภาพได้
2. เด็กสามารถแสดงการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่ยากลำบากได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งหมด
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่จะเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ที่อยู่ในทางของพระเจ้า

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. มีใครเคยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนและไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรบ้าง? (ให้เด็กๆ ตอบ)
2. บ่อยครั้งที่เราไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร เราก็จะโกรธ หรือจมอยู่กับความเศร้า หรือเจ็บปวดจากสถานการณ์ เราอาจจะเสียเพื่อนเมื่อเราทำเช่นนั้น
3. เราจะทำอย่างไรเมื่อเพื่อนขโมยลูกฟุตบอลแล้วไม่มาคืน? เราารู้สึกอย่างไร? เราต้องทำอย่างไร? (เปิดโอกาสให้เด็กๆ ตอบ)

กิจกรรมการเรียนการสอน:

1. สิ่งนี้อาจจะเป็นปัญหาที่ยาก หากเราโกรธ และโทษเพื่อน เขาก็อาจจะโกรธเราและตัดสินใจที่จะไม่เป็นเพื่อนเราอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามหากว่าเราไม่ทำอะไรเลย เราก็ต้องเสียลูกฟุตบอลไป
2. ปัญหาแบบนี้อาจจะยากที่จะแก้ไข มีวิธีที่ดีๆ หลายวิธีที่จะแก้ ปัญหานี้ ครูเขียนสิ่งต่อไปนี้บนกระดานดำ
 - o พูดกับเพื่อนดีๆ ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร
 - o บอกกับเพื่อนว่าเรารู้สึกอย่างไรกับปัญหา
 - o บอกกับเพื่อนถึงสิ่งที่เราอยากให้เขาทำ
3. หากว่าเราพยายามที่จะให้เพื่อนคืนลูกฟุตบอลให้กับเรา เราอาจพูดว่า “ตอนที่ฉันให้เธอขโมยลูกฟุตบอล เธอสัญญาว่าจะคืนให้ฉันในวันรุ่งขึ้น นี่ก็ผ่านมาเป็นอาทิตย์แล้ว ฉันรู้สึกเสียใจที่เธอไม่คืนลูกบอลให้ฉัน กรุณาเอามาคืนฉันในพรุ่งนี้ด้วยนะ ถ้าเธอเอามาคืนไม่ได้ บางทีเราก็ อาจจะทำบางอย่างที่เธอจะคืนด้วยลูกบอลอีกลูก”
4. คุณเกี่ยวกับปัญหาให้ชัดเจนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เมื่อบอกอีกคนหนึ่งว่าเรารู้สึกอย่างไร ให้เริ่มโดยพูดว่า ‘ฉันรู้สึก ...’ มากกว่าจะใช้คำว่า ‘เธอทำให้ฉันรู้สึก...’ นี่จะเป็นการช่วยป้องกันไม่ให้คนอื่นรู้สึกต่อต้าน
5. พูดตรงๆ ถึงสิ่งที่เราอยากให้เกิดขึ้นต่อไป ในกรณีนี้เราได้ให้ทางเลือกกับเพื่อนสองทางเลือกและเป็นความคิดที่ดี เพราะวิธีนี้อีกคนสามารถเลือกสิ่งที่เขาสามารถทำได้
6. เราจะมาทำกิจกรรมด้วยกัน
 - 6.1 แบ่งเด็กๆ ออกเป็นกลุ่มละสามคน ในกลุ่มเด็กๆ จะเลือก ปัญหาที่เขามี หรืออาจจะมียกกับเพื่อนในวัยเดียวกันก็ได้
 - 6.2 ตัวอย่างเช่น ต้องเผชิญกับบางคนในการเล่นแบบไม่ยุติธรรม บางคนที่มีมักจะพูดทำร้ายจิตใจ บางคนในการเล่นแรงๆ ที่สนามเด็กเล่น
 - 6.3 สมาชิกคนที่ 1 จะแสดงเป็นคนก่อปัญหา
สมาชิกคนที่ 2 จะแสดงเป็นคนแก้ไขปัญหาโดยใช้สามวิธีที่ได้กล่าวไว้ ข้างต้น

สมาชิกคนที่ 3 จะเป็นคนให้คำแนะนำกับคนทั้งสองถึงวิธีการที่เขาควรจะปรับปรุงวิธีการแก้ปัญหา แสดงบทบาทสมมติต่อไปจนกระทั่งทุกคนในกลุ่มได้แสดงจนครบบทบาท

การสรุปเรียน:

ให้เด็กๆ ในชั้นกลับมานั่งรวมกัน

ครูพูดว่า:

1. เด็กๆ ได้เรียนรู้อะไรบ้าง ในการแก้ไขปัญห?
2. เด็กๆ สามารถพยายามใช้แผนการนี้ในอนาคตได้หรือไม่?
3. ถ้าเราได้ลองแก้ไขปัญหมาแล้วแต่ ไม่ได้ผล ให้ไปหาผู้ใหญ่และขอความช่วยเหลือ

อ่านพระธรรมมัทธิว 18:13-16

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้นั้นพบแกะตัวที่หาย เขาจะมีความเปรมปรีดียิ่งกว่าที่มีแกะเก้าสิบเก้าตัวที่มีได้หลงหายนั้น อย่างนั้นแหละ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กละเลยคนหนึ่งพินาศไปเลย หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่งทำผิดบาปต่อท่าน จงไปแจ้งความผิดบาปนั้นแก่เขา สองต่อสองเท่านั้น ถ้าเขาฟังท่าน ท่านจะได้พี่น้องคืนมา แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปากเพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้”

4. หลายปีมาแล้วคนนำเอาปัญหาของเขาไปหาผู้พิพากษา ผู้พิพากษาก็จะฟังปัญหาของทั้งสองฝ่ายและตัดสินว่า จะแก้ไขปัญหอย่างไร วันนี้เรายังคงมีผู้พิพากษา คนก็สามารถนำปัญหาไปที่ศาลและให้ผู้พิพากษาศิลปินว่าจะแก้ปัญหอย่างไร พระเจ้าอยากให้เราเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหของเราด้วยตัวเอง พระองค์อยากให้เราเรียนรู้ว่าจะอยู่กับผู้อื่นอย่างสันติสุขได้อย่างไร ทำไมจึงเป็นสิ่งที่ดีกว่าหากว่าเราจะแก้ปัญหของเราเองแทนที่จะให้ผู้พิพากษามาแก้ปัญหให้เรา?

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings present.